

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

зза сега тръгати въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на »Държавенъ ВѢСТНИКЪ«

зза въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенските разноски 30 лева.

ЗА ВСѢКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половината страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що ѝ отпада до Държавенъ ВѢСТНИКЪ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, вторникъ 8 януари 1885 год.

Брой 3.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 199.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме следующий

ЗАКОНЪ

за

Съдебнитѣ пристави и тѣхнитѣ помощници.

I.

Общи положения.

Чл. 1. За испълняване опредѣленията и рѣшенията на всичките съдилища въ Княжеството, а така също и присъдите, съ които се налага парична глоба, назначава се при всяко окружно съдилище по единъ съдебенъ приставъ съ нуждното число помощници (отъ 2—6).

Чл. 2. Съдебнитѣ пристави и тѣхнитѣ помощници се назначаватъ съ Княжеский указъ; първите по представление отъ Министра на Правосъдието, а последните по представление отъ надлежни съдъ, но такъ по усмотрѣние отъ Министра.

Чл. 3. На длъжностъ съдебенъ приставъ и помощникъ на съдебенъ приставъ могатъ да се назначаватъ, само български подданици, които сѫ извършили 23 години и сѫ свършили най-малко трикласно училище.

Забѣлѣжка. На Министра на Правосъдието се предоставя право, по негово усмотрѣние, отъ сегашните съдебни пристави едини да задържи и назначи на същата длъжностъ, а други да назначи за помощници на приставите, ако и да нѣматъ предвиденѣ въ тоя членъ качества.

Чл. 4. Не могатъ да бѫдатъ назначени на длъжностъ съдебенъ приставъ или помощникъ: 1) чужди подданици; 2) признатитѣ съ съдебно рѣшеніе за несъстоятелни длъжници; 3) лишенитѣ отъ граждански и политически права; 4) находящитѣ се подъ слѣдствието за престъпления и злодѣяния, които влекутъ подиря си наказание тъмниченъ затворъ съ лишение отъ граждански и политически права, и 5) исключенитѣ отъ служба чрезъ съдебна присъда.

Чл. 5. Съдебният приставъ и помощника, слѣдъ като даде предвидената въ чл. 6 гаранция, преди да встѫпи въ длъжностъ полага въ присъствието на цѣлий съставъ на окръжният съдъ споредъ обряда на вѣрата си, следующата клѣтва:

„Кълвѫ се въ име Всемогущаго Бога да бѫдѫ вѣренъ на Негово Височество Български Князъ, да пазѫ свято и ненарушимо Конституцията и законите на Княжеството, да испълнявамъ честно и добросъвѣтно обязанностите по службата, която ми се повѣрява, и всичките правила, распореждания, и поръчания, които се относятъ до тия мои обязанности, да не превишавамъ властта, която ми е дадена, и да не причинявамъ умышленно никакъ вредъ и загуби, а напротивъ да вардѫ всички интереси, които ми се повѣряватъ, като свои собственни, като помнѫ, че за всичко азъ съмъ длъженъ да давамъ отчетъ предъ закона и предъ страшният Божи съдъ.

Богъ да ми е на помощъ. Аминъ“.

Чл. 6. При встъпване на длъжност съдебният пристав и помощника дава да съдътъ, при който е назначенъ, установени залогъ или поръчителство, съгласно съ закона за гаранциите на чиновниците. Поръчителъ приема върху си отговорността предъ съдътъ за загубите, които бихъ произлъзли отъ неправилните действия на пристава или помощника, въ границата на дадената гаранция.

Чл. 7. Ако залогът на съдебният пристав или помощникъ на пристава, се исчерпи напълно или отъ части поради причинени отъ тяхъ вреди или загуби, или поради други неправилни действия, или пъкъ поръчителъ имъ престанява да отговаря за тяхъ, — отстраняват се отъ длъжност чрезъ приказъ отъ Министра на Правосъдието, до дъто внесътъ новъ залогъ или представятъ нови поръчители. Ако до единъ месецъ отстраненъ приставъ или помощникъ не внесе новъ залогъ или не представи новъ поръчитель, отчислява се отъ длъжност.

Чл. 8. Когато се отстранява отъ длъжност, по каквато и да е причина, съдебният приставъ или помощникъ, неговите обязанности се възлагатъ, временно да ги испълнява, на старши по назначение помощникъ, чрезъ приказъ отъ Министра на Правосъдието.

Забележка. Отстранени отъ длъжност, по каквато и да е причина, съдебният приставъ или помощникъ не получава заплата чито чиста отъ възнаграждението за всичкото време на отстранението му.

Чл. 9. За прилагане върху призовките и всичките други книжа, които издава, съдебният приставъ има печать съ изображение държавният гербъ и съ надпись паоколо: „печатъ на пристава при окръженъ съдъ“, а помощникъ на пристава има печать съ надпись: „помощникъ на пристава при окръженъ съдъ“.

II.

За правата и длъжностите на съдебният пристав и тъхните помощници.

Чл. 10. Съдебният приставъ е началникъ на всичките подвъдомственни нему помощници, надъ които той има най-близкий надзоръ.

Чл. 11. Съдебният приставъ и тъхните помощници получаватъ заплата по штата.

Освѣнъ това тѣ получаватъ, когато испълняватъ съдебни опредѣления, решения и присъди, парично възнаграждение, по особна такса, която се излага въ този законъ.

Чл. 12. Споменътото въ предидущиятъ членъ възнаграждение, освѣнъ таксата за пътните разноски, съставлява общата принадлежност на пристава и помощниците му и се распредѣля по равно на всички отъ предсъдателя на окръжни съдъ въ края на всякий мъсецъ, следъ като се извадятъ израсходваните презъ мъседа за канцелярски разноски сумми.

Забележка. Знаковетъ, печатитъ, наема за помѣщие, освѣтлението и отоплението, се исплащатъ отъ държавното съкровище.

Чл. 13. Предсъдателя на окръжни съдъ държи провървена, номерирана, засвидѣтелствувана и подпечатана отъ Министра на Правосъдието книга за расподѣлба на упоменътъ въ предидущий членъ възнаграждения.

Чл. 14. За испълняване служебните си обязанности, съдебният приставъ и тъхните помощници иматъ право да искатъ съдействието на полицейските власти, а именно: въ градаветъ отъ полицията, а въ селата отъ кметовете и мъстната полиция. Както полицията така и кметоветъ сѫдълъжни да испълняватъ незабавно законните искания на съдебният приставъ и тъхните помощници.

Забележка. Съдебният приставъ и помощника не може да испълнява служебни обязанности въ неприсъствени дни, освѣнъ въ извънредни случаи и то по разрешение отъ надлежни съдъ.

Чл. 15. Съдебният приставъ или неговият помощникъ съставя въ присъствие на свидѣтели актъ за всѣко отказване за съдействие, за смущение, доказование и противение, които сѫвъстните препятствовали за испълнение служебните му обязанности.

Чл. 16. Альта, за който се споменува въ предидущия членъ, испраща се отъ пристава на прокурора при окръжното съдилище. Прокурорътъ незабавно зима мѣри за изслѣдване на дѣлото и за предаване виновните на съдъ.

Чл. 17. Всичко нанесено на съдебният приставъ, или на неговия помощникъ, въ времето когато испълнява служебните си обязанности, осърблението и всѣко съпротивление на законните му искания или распореждания, се счита за престъпление противъ властите, установени отъ законъ и се наказва споредъ чл. чл. 112 и 114 отъ наказателния законъ; също се осужда да заплати и загубитъ, ако такива сѫ станжли, отъ въспрѣятстванието да се испълни рѣшението.

Чл. 18. Съдебният приставъ и тъхните помощници, при испълнение обязанностите си, носятъ отличителен знакъ, който ще се опредѣли отъ Министра на Правосъдието.

Чл. 19. Съдебният приставъ има особна канцелария въ они градъ на окръжието, въ който се намира и окръжният съдъ, а помощниците въ означението тъмъ отъ съда участъци.

Чл. 20. Съдебният приставъ или помощника е длъженъ постоянно въ опредѣленитѣ отъ съда часове да се намира въ канцеларията си, а при оотиване по испълнение да извѣстява съ обявление на вратата за врѣмето на отсѫтствието си.

Чл. 21. Съдебният приставъ или помощника е длъженъ щомъ му се предаде испълнителенъ листъ незабавно, още сѫщия денъ или най късно слѣдующий денъ, да испрати на дължника призовка зза доброволно исплащане суммата, на която той се осъденъ. Тая призовка трѣбва да носи подписа и печата на съдебният приставъ или помощника, ии срокътъ въ нея за исплащане дългътъ доброволно въ никакъ случай не може да бѫде по дългъ отъ десетъ дenie.

Забѣлѣжка. При туряне запоръ на движимъ имотъ, по искане на възискателя, приставъ се незабавно къмъ испълнение, а при обръщение възисканието възъ недвижимъ имотъ, съобщава се отъ пристава или помощника тутакси на надлежният нотариусъ или мировий съдия, за вписване имота въ запретителната книга.

Чл. 22. Въ означений день, ако не се яви дължникъ или ако не внесе суммата що дължи, съдебният приставъ или помощника е длъженъ въ разстояние на 24 часа най късно да съобщи за това подъ расписка на оногова, който му е представилъ испълнителни листъ, ако се намира въ они градъ, гдѣто той има канцеларията си, а въ разстояние на петъ дenie, ако живѣе въ другъ градъ или село въ окръга. Това съобщение може да се прави и чрезъ полицейските власти, или селско-общинските управлени.

Чл. 23. Всѣко лице, което подава заявление и представя на пристава или помощника испълнителенъ листъ, трѣбва да му внесе и разноситъ за испълнението, споредъ таксата, иначъ заявленето му не се приема.

Забѣлѣжка. По дѣлата на държавното съкровище и на лица, на които е признато правото на бѣдностъ, разноситъ за испълнението въ това число пѣтнитъ се взематъ при събирание на възисканието.

Чл. 24. За всѣка получена сума по испълнението съдебният приставъ или помощника тутакси издава на лицето, което му е внесло парите, формална квитанция, която трѣбва да носи подписа и печата му.

Чл. 25. Съдебният пристави и помощниците имъ не могатъ да зематъ на себе си каквито и

да сѫ дѣйствия касателно до женитѣ си (и слѣдъ развода) и роднинитѣ си по права линия безъ ограничение на стъпенитѣ по побочна до третя стъпенъ и по сватовство до втора стъпенъ включително.

Чл. 26. Съдебният пристави и тѣхните помощници сѫ длъжни, подъ страхъ на отговорностъ, никога да не пристижватъ къмъ испълнение на опредѣлени, рѣшения и присъди, безъ да имъ сѫ представени за тѣхъ испълнителни листове съ писмено заявление, чито да измѣняватъ сами способитъ на испълнението, безъ формално за това заявление отъ възискателя или неговий повѣренникъ.

Чл. 27. Призовкитъ или съобщенията по испълнениета кассателно до чужди подданици, съдебният пристави и чрезъ него помощниците му сѫ длъжни да испращатъ чрезъ надлежният окръженъ управител, който незабавно се распорѣжда за тѣхното съобщение по принадлежностъ.

Чл. 28. Съдебният приставъ и чрезъ него помощниците му сѫ длъжни всѣкий мѣсецъ да представляватъ на предсѣдателитъ на съдиилицата при които се намиратъ, точенъ отчетъ за извършенитѣ отъ тѣхъ и помощниците имъ дѣйствия, както и полученитѣ отъ тѣхъ сумми за възлаграждение по испълнението на рѣшенията, споредъ вѣдомостта за това, отъ която образецъ имъ се испраща отъ Министерството на Правосъдието.

Чл. 29. Предсѣдателитъ на окръжнитѣ съдиилица наблюдава върху испълнението, дава заповѣди на приставитѣ, съобщава на Министра за забѣлѣженитѣ отъ тѣхъ опущения и неправилности, дава ходъ на исканията, които имъ се отправятъ, относително испълнението, отъ прокуроритѣ, мировитѣ съдии и отъ странитѣ. Тѣ сѫ длъжни да правятъ и ревизия въ канцеларията на съдебният приставъ или помощника сами или чрезъ надлежния мировий съдия поне веднажъ въ три мѣсека.

Чл. 30. Съдебният пристави и помощниците имъ да водятъ точно и ясно слѣдующите книги: дневникъ за входящи книжа; дневникъ за исходящи книжа; дневникъ въ който се бѣлѣжи всѣкидневно всѣко дѣйствие по испълнението; квитационна книга за паричните сумми, които се получаватъ по испълнението; книга за възлаграждението, което получаватъ по испълнението; азбученъ указателъ, и разносна книга. Тѣзи книги имъ се испращатъ отъ Министерството на Правосъдието нровервени, номерирани и подпечатани съ печата на Министерството.

Чл. 31. Всъка сума, която постигва у съдебният приставъ или помощника се предава своеувръщено на възискателя, а въ отсътствието му въ ковчежничеството за пазение. По голъмо количество от гаранцията си той не смѣе въ никой случай да задържи у себе си.

Чл. 32. Жалби срещу неправилни дѣйствия на съдебните пристави и тѣхните помощници могатъ да се подаватъ както на предсѣдателитъ на окръжните съдилища, така и на прокуроритъ при тѣхъ и на мировитъ съдии, когато испълнителитъ листове по рѣшенията, които се испълняватъ, сѫ издадени отъ тѣхъ.

Чл. 33. Както заявлениета, които се подаватъ на приставитъ и помощниците по испълнението на опредѣлzenia, рѣшения и присъди, така и жалбите за бавностъ и неправилни дѣйствия на приставитъ и тѣхните помощници, се подаватъ на прости хартии, не облѣпена съ гербова марка.

III.

За възнаграждението на съдебните пристави и тѣхните помощници по испълнението на съдебни рѣшения и присъди.

Чл. 34. За всяка призовка, която издава съдебният приставъ или помощникъ, има право да получава по единъ левъ.

Чл. 35. По испълнение опредѣление, рѣшение и присъди вънъ отъ мѣстожителството си, съдебният приставъ или помощникъ получава пѣтни разноски за отиване и за връщане за всяки километъ по 40 стотинки.

Чл. 36. Когато мѣстноститъ, въ които дѣйствува съдебният приставъ или помощникъ, сѫ расположени така, чѣто трѣба да минува отъ една въ друга, нѣма право да пресмѣта пѣтните разноски отъ мѣстожителството си до всяка мѣстностъ, въ която трѣба да отиде по испълнение; но трѣба да пресмѣта пѣтните разноски върху цѣлото разстояние, което има да мине съ испълнението и да распределъ общата сума разноски между всяко дѣло съразмѣрно съ растоянието на всяка мѣстностъ отъ мѣстожителството си. Когато се испълняватъ едноврѣменно въ сѫщата мѣстностъ нѣколко рѣшения, той е длѣженъ да распределъ на равни части между всяко едно отъ тия рѣшения пѣтните разноски, които се принадлежатъ до мѣстността.

Чл. 37. За извръшване описъ на движимо имущество, освѣнъ пѣтните разноски, пристава или помощника взема:

а)	кога цѣната не надминува	100 л.	1 л.;
б)	" "	200 "	2 "
в)	" "	400 "	4 "
г)	" "	800 "	8 "
д)	" "	1200 "	12 "
е)	" "	1600 "	16 "
ж)	" "	2000 "	20 "
з)	" "	20000 "	за всяка хиляда отъ горѣ надъ 2000 по 2 лева, а

ако надминува суммата 20000 на всяка хиляда отъ 20000 на горѣ по единъ левъ.

Чл. 38. За сваление на печатитъ, когато едно движимо имущество се освобождава отъ запоръ, както и за прилагане на печатитъ въ тия случаи, когато запечатванието или распечатванието става отдѣлно отъ описа на имуществото, приставътъ или помощника взема по 50 ст. за всякий сваленъ или ударенъ печатъ.

Чл. 39. При описа на недвижими имоти за всяки имотъ или отрѣзъ, които сѫ описаны отдѣлно, пристава взима:

Кога цѣната на имота не надминува	2000 л.	10 л.
" "	4000 "	20 "
" "	8000 "	24 "
" "	12000 "	28 "
" "	15000 "	32 "
" "	20000 "	36 "

а отъ тая сумма на горѣ по единъ левъ на всяки 2000 лева.

Чл. 40. За протоколъ, чрезъ който се предава запреното имущество или се отрѣждѣ да се пренесе въ особно помѣщеніе, приставътъ взема:

Кога цѣната на имота не надминува	2000 л.	1 л.
" "	8000 "	2 "
" "	20000 "	3 "

Отъ тая сумма на горѣ 4 "

Кога цѣната на имуществото е неизвѣстна 2 "

Чл. 41. За даване на възискателя, на дѣлъника, на пазителя на запреното имущество или нѣкому другому извлечения или прещиси отъ дневниците или отъ описа на имуществото или удостовѣрение, че се е испроводила на дѣлъника повѣстка за испълнение, приставътъ взема за всяки листъ отъ дадений документъ по единъ левъ. За неизпъленъ листъ се плаща като за пъленъ.

Чл. 42. За въвеждане въ владѣніе въ не- движимъ имотъ, когато цѣната му не надминува 200 лева, пристава или помощника взема 5 лева, а за повече отъ 200 — десетъ лева.

Чл. 43. Всичкитъ означени до тукъ сумми се плащатъ предварително отъ възискателя и послѣ

взематъ отъ дължника заедно съ сумата, на която е той осъденъ.

IV.

За отговорността на съдебните пристави и тъхните помощници.

Чл. 44. За всяко незаконно отказване да испълни дължността си, за всяко опущение по службата си, превишението на власть и за всякий противозаконенъ постъпъкъ и за злоупотребление съдебните пристави и тъхните помощници, споредъ опущението или злоупотреблението, или се предаватъ на дисциплинарно взискание, или се даватъ на углavenъ съдъ.

Чл. 45. На дисциплинарно взискание съдебните пристави и тъхните помощници подлежатъ:
а) за опущения, които съ произлъзли отъ невнимание или отъ незнайние обизанностите по службата;
б) за неиспълнение на правилата и формите при испълнение на ръшението и присъдите, за нарушение на тия правила и форми и въобще за неисправность при испълнението на дължността по службата, и в) за бавност въ испълнението на обизанностите по службата.

Чл. 46. Взисканията, на които могатъ да се предадатъ съдебните пристави и тъхните помощници по редът на дисциплинарно производство, бвейзъ да се предаватъ на углavenъ съдъ, съ:
а) напомняване; б) забѣлѣжване; в) изобличение (виговоръ), и г) снемане отъ платата.

Чл. 47. Предаванието на съдъ по углavenъ предъ на съдебните пристави и тъхните помощници състава по редът, указанъ въ закона за углавянето съдопроизводство. А при даванието имъ подъ съдъ, и то дисциплинарно взискание тръбва да се пазятъ постановленията на глава III, чл. 127—146 отъ законътъ за устройството на съдилищата въ България отъ 25 май 1880 година.

Чл. 48. Съ настоящий законъ се отмѣняватъ напълно раздѣлъ 9 отъ законътъ за устройството на съдилищата въ България отъ 25 май 1880 г. ст. 1008—1016 отъ Врѣмен. Съд. Правила и всички други закони, правила и наредби, които и противорѣчатъ на него.

Горниятъ законъ въ настоящата форма се вотира и прие отъ IV Обикновено Народно Събрание въ засѣданьето му отъ 13 декември 1884 г.

II. Заповѣдамъ да се облѣче този законъ съ Държавни Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Въстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

III. Испълнението на настоящий указъ възлагамъ на Нашъ Министъ на Правосѫдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 29 декември 1884 година.

На пъвообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

На пъвообразното приложень Държавни Печатъ, регистриранъ на 29 декември 1884 год. подъ №. 31.

Приподписалъ:

Министъръ на Правосѫдието и Пазителъ на Държавни Печатъ:

В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество
№ 242.

Господарю!

Най-покорно молѣ Ваше Височество да благоволите, съгласно съ чл. 45 отъ Конституцията, да утвѣрдите приетия отъ IV Обикновено Народно Събрание въ засѣданьето му отъ 13 декември настоящата година, — „законъ за съдебните пристави и тъхните помощници“, състоящъ отъ 48 членове, и да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 29 декември 1884 г.
Министъръ на Правосѫдието: В. Радославовъ.

Съ указъ подъ №. 198 отъ 29 декември 1884 година се постановява: по ст. I уволнява се отъ дѣлът и. д. главният секретарь при Министерството на Правосѫдието, Стоянъ Михайловски, за да се има предъ видъ за друга дѣлът; по ст. II назначава се за подпредсѣдател на Русенския окръженъ съдъ, на място вакантно, прокурора при Търновския окръженъ съдъ, Георгия Губидѣлниковъ; по ст. III назначава се за прокуроръ при Търновския окръженъ съдъ, ревизора при Министерството на Правосѫдието Христо М. Бончевъ; по ст. IV уволнява се отъ дѣлът члена на Русенския окръженъ съдъ, Сюлейманъ Бей Нахидовъ, и въместо него се назначава за членъ на същия съдъ, Тахиръ Ахмедовъ; по ст. V назначава се за членъ на Варненския окръженъ съдъ, бившиятъ нотариусъ при същия съдъ, Никола С. Ивановъ, на място вакантно, и по ст. VI одобрява се щото уволнението на ст. Михай-

ловски и Сулейманъ Бей Нахидовъ да се счита отъ дена когато имъ се съобщи за това; заплатата на Губидѣлниковъ и Бончева да слѣдва не-прекъснѫто, а тая на Тахира Ахмедовъ и на Иванова да почне да слѣдва отъ дена на встѫпванието имъ въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 152 отъ 29 декември 1884 година се постановява: по ст. I отчислява се отъ длѣжностъ секретаръ на Балбунарски мировий съдия, Димитрия Георгиевъ, за неприличното му поведение и непокорство къмъ начальството си и по ст. II назначава се за секретаръ на Балбунарски мировий съдия вмѣсто Георгиева Василий Маноловъ. Заплатата на Георгиева да се счита за прекъсната отъ денътъ въ който му се съобщи за отчислението, а оная на Манолова да почнува отъ денътъ на встѫпванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 153 отъ 31 декември 1884 година, се постановява: по ст. I отчислява се отъ длѣжностъ секретаръ на Брѣзнички мировий съдия, Никола П. Димитровъ, по малограмотность; по ст. II назначава се за секретаръ на Брѣзнички мировий съдия, вмѣсто Димитрова Иванъ Микевъ и по ст. III отчислението на Димитрова да се счита отъ дена, когато му се съобщи за това, а назначението на Микева отъ денътъ на встѫпванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 154 отъ сѫща дата уволнява се отъ длѣжностъ секретари на Габровски мировий съдия, Георгия Ц. Рачковъ, по негово собствено желание; назначава се, вмѣсто Рачкова, за секретаръ на Габровски мировий съдия, бившия подсекретарь при Плевенски окрѣженъ съдъ, Илия Д. Видинлиевъ и уволнението на Рачкова да се счита отъ денътъ въ който е престаналъ да работи, а назначението на Видинлиева отъ денътъ на встѫпванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 155 отъ сѫща дата разрѣшени едни - мѣсеченъ отиусъ на Кулски мировий съдия, Петко Столловъ, съ приказъ по сѫщото вѣдомство отъ 26 ноември 1884 год. подъ №. 142 по причина на болесть, се продължива още съ единъ мѣсецъ, тоже по болесть, и исполнението длѣжността на Кулски мировий съдия, през врѣмето на отиускътъ му, се възлага на членътъ при Видински окрѣженъ съдъ, М. Писаревъ.

По Министерството на Вѫтрѣшните Дѣла.

ПРИКАЗЪ

№ 449.

По представление на Раховски окрѣженъ управител подъ №. 4634 отъ 17 текущий мѣсецъ и възъ основание чл. 16 отъ закона за общинитѣ и градското управление, назначавамъ за помощникъ на Алтимирски общински кметъ члена на Алтимирски общински съвѣтъ отъ Раховска околия Никола Вѣлкановъ на място Иота Стефановъ който на 22 май т. г. умрѣлъ.

София, 31 декември 1884 год.

Министъръ: П. Р. Славейковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 2.

Вследствие рапорта на Варненски окр. управител отъ 20 декември м. г. подъ №. 10492 и съгласно съ чл. 177 отъ „уставътъ за полицейската стража“ разрѣшавамъ да се отпуснатъ отъ кредитъта за полицейската стража по бюджетъ за 1884 год. 25 лева награда на младшия полицейски стражаръ въ Добричката околия Минча Тодоровъ, за гдѣто той на 28 срещу 29 ноември 1884 год. презъ нощта, когато биъл на караулъ при полицейски затворъ, съ сила въс препятствуvalъ да избѣгнатъ двама отъ находящитѣ се тамъ 15 души обвиняеми въ разбойничество арестанти, които починали да къртятъ и чупятъ вратата съ цѣль да избѣгнатъ, и съ това въдворилъ спокойствието въ затворътъ.

София, 3 януарий 1885 год.

Министъръ: П. Р. Славейковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 4.

По представление на Търновски окрѣженъ управител подъ № 10800, отъ 23 декември м. г. и възъ основание чл. 16 отъ закона за общинитѣ уволянявамъ отъ длѣжностъ кмета на Черно-Врѣската селска община, Трѣвненска околия, Симеона Стойчевъ, по собствено негово желание, като остава за въ бѫдѫщъ членъ на общински съвѣтъ и на място него за кметъ назначавамъ досегашниятъ му помощникъ Генчо Михайловъ, а на място послѣдниятъ за помощникъ члена на общински съвѣтъ, Никола Петковъ.

София, 4 януарий 1885 год.

Министъръ П. Р. Славейковъ.

НЕОФИЦИАЛЕН ДЪЛЪ.

Телеграфически депеши

на

,ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИКъ“.

(Агенция Хавасъ).

4 януари 1885 година.

Лондонъ. В. „Times“ казва, че Хасанъ Фехми Паша щялъ да иска Англия да се съгласи да се допусне случайното отказване на Хедива отъ Египетския престолъ.

Ню-Йоркъ. Ню-Йоркската бурса е живо потресена отъ извѣстисто, че една отъ най-първите фабрики въ Титтебургъ е фалирала. Пасивътъ ѝ билъ твърдъ значителенъ.

Римъ. Въ камарата на депутатите г. Манчини въ отговоръ на едно запитване, разяснява, че искроваждането на гарнизонъ въ Ассабъ имало за целъ да подигне преестижа на Италианското знаме; да улесни вътръшното изучаване (изслѣдование) на страната и да накаже, ако се представи възможност, убийците на другарите на г-на Бианки. Най-сетне г. Манчини протестира противъ преувеличенията на ония, които искатъ да изопачатъ цѣлътъ на експедицията.

Запитани върху испѣжданието изъ Берланъ на г. Чирменци, корреспондентъ на вѣст. „Diritto“, г. Манчини направи сѫщите заявления, които въ сезата, и настоя върху запазването на приятелските отношения, които съединяватъ Италия и Германия. Запитанието върху колониалната политика на правителството и неговото поведение предъ видъ на присвояванието разни територии отъ извѣстни държави, както и запитанието върху избора на Триестъ, за мѣсто отъ гдѣто да тръгватъ германските кораби, ще се разискватъ на 12/24 януари когато ще се разиска и законопроекта относително устроението въ Ассабския заливъ пристанище. — Камаратата разисква 1 членъ отъ законопроекта за желѣзниятъ конвенции, съ който се иска да се проглаши желѣзничната линия отъ г. Миланъ до Хиаско—община на Адриатическата и Англатерската мрежи.

Г. Депретисъ при този случай подигна кабинетъ въпросъ, но не стана вотиране, защото се оказа недостатъчно число присъствующи.

Парижъ. Свижданието на Хасанъ Фехми Паша съ г. Жулъ-Фери ще стане утре.

Адмиралъ Пеиронъ неотложно ще подаде оставка, послѣ изборите за сената, ако колониятъ бѫдѫтъ присъединени къмъ министерството на търговията.

Берлинъ. Депутатската камара е преизбрала съ акламации г. Ролера за предсѣдател и г. г. Хиермана и Бенде за подпредсѣдатели.

Комисията на конференцията е продължавала да разисква Английските и Италиански предложения относително формалностите, които ще се испълняватъ въ случаи на нови оккупации на територии върху Африкански брѣгове.

Английските предложения клонятъ да се приематъ формалностите за оккузирането на територии вътре въ Африкански континентъ.

Въ понедѣлникъ г. Бисмаркъ ще даде единъ голѣмъ обѣдъ, на който сѫ поканени членовете на конференцията.

Кайро. Колоната на полковника Стеварта е пристигнала на 12 тогу (н. с.) въ Гадуль, отъ гдѣто на 2/14 тя е била длъжна да тръгне и да продължава пътъ си на напредъ къмъ Ел-Метамехъ, място находяще се на лѣвия брѣгъ на река Нилъ срещу Сенди.

5 януари.

Парижъ. Германия, Австралия, Франция и Русия искатъ да се избере една анкета, подъ тѣхнъ контролъ, — която да се завземе за да установи по единъ най-строгъ начинъ приходитъ по Египетъ. Освѣтъ това тѣ допушташ още да се наложи данъкъ и върху купона на рентите.

Лондонъ. Times отблъсва всяка идея на множественъ контролъ въ Египетъ.

Вѣна. Изъ Парижъ телеграфиратъ до „Политическата корреспонденция“, че при свиджанието на Хасанъ-паша съ г. Жулъ-Фери билъ се ужъ разисквалъ въпросъ за свалянието отъ престола сегашният Египетски Хедивъ. Портата препоръчала кандидатурата на Халиль паша, за Египетски престолъ.

Берлинъ. При всичките увѣрения на в. „Газетъ Националь“ който казва, че правителството било ужъ избрало Бриндизи за мѣсто отъ гдѣто да тръгватъ Германските кораби, добрѣ увѣдоменитъ кръгове искатъ да кажатъ, че върху той въпросъ не е решено още нищо и че преди изработванието на законопроекта, пещяло да се взема никакво рѣшение.

Римъ. Камаратата е приела законопроекта за желѣзничните конвенции съ 162 гласа противъ 73 и трима негласувавши.

Петербургъ. Генералъ Игнатиевъ е назначенъ Генералъ-Губернаторъ на Сибирь.

Атина. Единъ жандарминъ бѣше докачилъ Английски пълномощецъ министър и министерството побърза да даде пълно удовлетворение.

Бѣлградъ. Слухътъ за министерска криза е безосновенъ.

Сърбската комисия, слѣдъ като опредѣлила Врана за точка, гдѣто да се скопчатъ Турските желѣзници съ Сърбските, заврънла се е въ Бѣлградъ.

Неаполъ. Паралувътъ „Амедео“, който носи една част отъ испратените за въ Ассабъ войски, е заминялъ нощесъ за Мессини. Паралувътъ „Готардо“ ще тръгне днесъ по пладне. Войските се качиха на корабите по средъ овации отъ множество.

Ню-Йоркъ. Произведеното вчера вълнение въ борсата вслѣдствие фалитътъ въ Питъбургъ е вече утихнало.

 При настоящия брой се испираща 54 и 55 кола отъ дневниците на IV-то обикновено Нар. Събрание.

Отъ Върховният Кассационенъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8.

Гражданското отдѣление на Върховният Кассационенъ Съдъ, обявява за знание на интересуващите се стрѣнни и лица, че въ сѫдебнитѣ му засѣдания презъ идущий мѣсяцъ февруарий, ще се разглеждатъ слѣдующите дѣла:

На 4 февруарий — гражданското дѣло №. 524 по описътъ на Ангела Михневъ и Михия Енуевъ, изъ с. Джулюница съ Х. Дервишовитѣ наследници, изъ г. Търново, за $1235\frac{1}{2}$ крили жито или стойността имъ $24,706\frac{2}{3}$ гроша (втора кассация — отложено отъ 13 декември м. г.);

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 245 по описътъ на Хасанъ Рушидовъ съ Катерина Рамаданова, изъ г. Кюстендилъ, за ханъ (отложено отъ 13 декември м. г.)

На 7 февруарий — гражданското дѣло №. 258 по описътъ на Тодоръ Железовъ съ Панко Кириаковъ и Ортодоксо Чобанъ Кулевъ, изъ г. Варна, за 10 лири турски (отложено отъ 13 декември м. г.);

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 265 по описътъ на Х. Иванчо Николовъ, изъ г. Разградъ съ Ради Еневъ, Добри Кулевъ и други 12 лица, за 12,595 лева (отложено отъ 24 декември м. г.)

На 11 февруарий — гражданското дѣло №. 263 по описътъ на К. Помяновъ, повѣренникъ на Никола Димитровъ и Димчо Янко съ Димитъ Костадиновъ, изъ г. София, за единъ дюкянъ (отложено отъ 20 декември м. г.);

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 267 по описътъ на Д. Мантовъ, повѣренникъ на жителите отъ с. Вардимъ (Свищовско) съ Георги Х. Денковъ и братия Хюсенинъ и Абдула Сюлейманови, изъ г. Свищовъ, за бостанъ (отложено отъ 24 декември м. г.)

На 14 февруарий — гражданското дѣло №. 266 по описътъ на Савва Добревъ, изъ г. Разградъ съ Х. Мехмедъ Хюсениновъ, изъ с. Ерджи (Разградско), за $3717\frac{1}{2}$ гроша (отложено отъ 24 декември м. г.);

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 289 по описътъ на Сюлейманъ Тахировъ съ Тодоръ Пешовъ, изъ г. София, за 20 пола.

На 18 февруарий — гражданското дѣло №. 290 по описътъ на братия Теко и Никола Пеневи съ Михаълъ Пеневъ, изъ с. Лобошъ (Радомирско), за 18,615 гроша;

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 291 по описътъ на Севлиевската окрѣжна земедѣлческа касса съ Иванъ Хр. Контито, изъ г. Севлиево, за 209 лева и 57 стотинки;

Гражданското дѣло №. 292 по описътъ на Деньо Колевъ, изъ с. Ловни-Доль съ Христо В. Владимировъ, изъ г. Севлиево, за 120 гроша.

На 21 февруарий — гражданското дѣло №. 293 по описътъ на Емине Раширова, настойница на малолѣтнитѣ си синъ Курте Молла Рашидовъ съ Садберъ Шапкова Ташкъранова, настойница на малолѣтнитѣ си дѣти Еминъ Шаниновъ, изъ г. Кюстендилъ, за 2000 гроша;

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 294 по описътъ на Кръстю П. Поповъ, повѣренникъ на Радя и

Атанасъ Андреевъ и Жеко Мипевъ, изъ с. Кайriadий (Еникьйска околия) съ Х. Ахмедъ Х. Юмеровъ, изъ с. Дамлалъ-Хумалъ (Превадийско), за 50 кила жито.

На 25 февруарий — гражданското дѣло №. 295 по описътъ на К. Помяновъ, повѣренникъ на Елена Стоименова и Иванчо Тоневъ, изъ с. Граница (Кюстендилско) съ Велика Цвѣткова и синоветъ ѝ Костадинъ, Стоименъ и Панайотъ Георгиеви, за наследство;

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 297 по описътъ на Петъръ Д. Добревъ съ Кънча Добрева, изъ с. Орѣхово (Русенско), за наследство.

На 28 февруарий — гражданското дѣло №. 296 по описътъ на М. Папичерски, повѣренникъ на Дона Симеонова съ Х. Георги Манафовъ, изъ г. Габрово, за една къща;

Въ сѫщия денъ — гражданското дѣло №. 299 по описътъ на Христо Атанасовъ съ Кузма Пантелеевъ, изъ г. Варна, за 7341 гроша.

София, 7 януари 1885 год.

Секретарь: Д. Исаевъ.

Отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповданията.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5120.

Нѣкой си Никола Стефанъ, български подданикъ, нежененъ, кръчмаръ и бояджия въ с. Банска, Маржински окрѣгъ, Романия, на 8 м. ноември е почипълъ, безъ да остави познати наследници. Мѣсторождението на покойниятъ е неизвестно. Стоката и вещите, на мѣрени слѣдъ смытъта на покойниятъ, сѫ били прибрани и запечатани въ магазията му отъ Гюргевскиятъ мировъ сѫдия. Княжеското въ Ромжния агентство ще направи описъ и приблизително оцѣнение на въпроснитѣ стоки и вещи, които подирѣ ще се извадятъ на публиченъ търгъ и продадутъ.

Това се съобщава на родителите и роднините на покойниятъ, за тѣхно знание.

София, 24 декември 1884 година.

Гланенъ секретарь: П. А. Черневъ.

 Телеграмми, съхранени въ Софийската телографо-пощенска станция, недоставени по ненахождание на получателите:

Капитанъ Ждановъ, Engel, Коцу Конша, Юрданъ Василиевъ, Янаки Милославски, Подпоручикъ Димовъ, Атанасъ Илиевъ, (хотелъ Искъръ), К. Геновъ, Диимитъ Ангеловъ (Рушовъ ханъ), Буровъ, Подполковникъ Бърдевъ, Спасина Павлова (Дразъ махала), Н. Начевъ, Михаилъ А. Диимитровъ, Биро Станевъ, Никола Стойчевъ, Христо Г. Пощовъ, Капитанъ Поголеки, Василь Минковъ, Поручикъ Геневъ, П. М. Богдановъ, Михалаки Петровъ, Зинка Денкова, Василь Абаджи, Йовану Яхса, Подпоручикъ Христовъ, Д. Исакевъ, Цвиковъ, Гюлелиевъ, Поручикъ Паковъ, Яну Яхса, Трайко Цвѣтковъ и Никола М. Захариевъ.